

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudkyň Mgr. Šárky Hájkové a Mgr. Daniely Jandové ve věci

žalobkyně: **I. S.**, narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupena advokátkou JUDr. Ivanou Syrůčkovou
sídlem Americká 23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **B. P.**, narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem Mgr. Bohuslavem Novákem
sídlem Sartoriova 26/9, 169 00 Praha 6

o vypořádání společného jmění manželů, o odvolání žalobkyně a o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 12. 6. 2019, č. j. 5 C 86/2017-470, ve spojení s jeho usnesením ze dne 3. 7. 2019, č. j. 5 C 86/2017-467,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s jeho usnesením se **mění**

- a) v napadeném výroku II., pokud jde o přikázání do výlučného vlastnictví žalovaného, tak, že se ze zaniklého společného jmění manželů **přikazují** žalovanému do výlučného vlastnictví obchodní podíl ve společnosti [redacted], s.r.o., IČO [redacted], práva a povinnosti z pojistné smlouvy č. [redacted] vedené u Allianz pojišťovny a.s., zůstatek na účtu č. [redacted] vedeném u Monety Money Bank, a.s., a motocykl Suzuki r. z. [redacted],

- b) v napadeném výroku III. tak, že je žalovaný **povinen** zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 6 865 396 Kč do 90 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s jeho usnesením se v napadeném výroku II., pokud jde o přikázání do výlučného vlastnictví žalobkyně, **potvrzuje**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ani odvolacího řízení.
- IV. Česká republika **nemá** proti žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení státu.
- V. Žalovaný je **povinen** nahradit na nákladech řízení státu před soudem prvního stupně 41 555 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku České republiky na účet Okresního soudu v Nymburce.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit soudní poplatek 11 000 Kč tří dnů od právní moci tohoto rozsudku České republiky na účet Okresního soudu v Nymburce.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Nymburce (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl rozsudkem ze dne 12. 6. 2019, č. j. 5 C 86/2017-470, že se řízení v části vypořádání přívěsu r. z. [redacted] v hodnotě 500 Kč zastavuje (výrok I.), že se z majetku, který měli účastníci ve společném jmění manželů, přikazuje do výlučného vlastnictví žalobkyně pozemek st. p. č. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted], pozemek parc. č. [redacted], zahrada, a pozemek parc. č. [redacted] trvalý travní porost, vše v k. ú. [redacted] (dále jen „nemovitosti“), v hodnotě 1 613 363 Kč, zůstatek na účtu č. [redacted] vedeném u Komerční banky, a.s. ve výši 11 354,98 Kč a motocykl Honda r. z. [redacted] v hodnotě 49 500 Kč, a do vlastnictví žalovaného obchodní podíl ve společnosti [redacted] s.r.o., IČO [redacted] (dále jen „obchodní podíl“) v hodnotě 14 250 000 Kč, práva a povinnosti z pojistné smlouvy č. [redacted] u Allianz pojišťovny a.s., zůstatek na účtu č. [redacted] vedeném u Monety Money Bank, a.s. ve výši 4 115,01 Kč, motocykl Suzuki r. z. 2K2522 v hodnotě 167 000 Kč a hotovost ve výši 742 189,34 Kč (výrok II.), že je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 7 015 396,185 Kč do 90 dnů od právní moci rozsudku (výrok III.), že se žaloba v části týkající se vypořádání 3 koní, 30 ovcí, 1 kozla a 2 hus zamítá (výrok IV.), že je žalovaný povinen zaplati žalobkyni náhradu nákladů řízení 531 327 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám její zástupkyně (výrok V.), že je žalovaný povinen zaplatit České republice, na účet Okresního soudu v Nymburce, náhradu nákladů řízení v částce, která bude stanovena v samostatném usnesení do 3 dnů od právní moci samostatného usnesení (výrok VI.), a že je žalovaný povinen zaplatit České republice, na účet Okresního soudu v Nymburce, soudní poplatek 22 000 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok VII.). Usnesením soudu prvního stupně ze dne 3. 7. 2019, č.j. 5 C 86/2017-467, byla stanovena výše náhrady nákladů řízení státu na částku 83 110 Kč.
- Soud prvního stupně vyšel ze situace, kdy se žalobkyně domáhala vypořádání zaniklého společného jmění účastníků a požadovala, aby do tohoto vypořádání byly zahrnuty v žalobě specifikované movité věci, obchodní podíl, závazky z životního pojištění žalovaného, zůstatky na účtech a nemovitosti (ve vztahu k nimž tvrdila, že od domu nemá ani klíče). Žalobkyně rovněž požadovala zohlednit ve vypořádání 500 000 Kč, jakožto finanční prostředky vynaložené ze společného jmění účastníků na zaplacení výlučného závazku žalovaného. Žalobkyně také navrhla, aby bylo vypořádání společného jmění provedeno disparitním způsobem, a to jednak vzhledem k tomu, že

příčiny rozvratu manželství byly shledány výlučně na straně žalovaného (požívání alkoholu a nevěry), jednak s ohledem na skutečnost, že žalovaný snižuje hodnotu obchodního podílu tím, že jsou rozprodávány pozemky ve vlastnictví společnosti [REDAKCE], s.r.o., která prodala na základě kupní smlouvy ze dne 30. 8. 2018 paní R [REDAKCE] veškeré pozemky, jež vlastnila. Žalobkyně požadovala přikázat movité věci a obchodní podíl do výlučného vlastnictví žalovaného, nemovitosti do svého vlastnictví.

3. Soud prvního stupně se taktéž zabýval tvrzeními žalovaného, který požadoval přikázání obchodního podílu do podílového spoluvlastnictví obou účastníků, a to každému v rozsahu 50 %. K vypořádání dále zahrnul zvířata vyšší hodnoty, a to 3 koně, 30 ovcí, 1 kozla a 2 husy s tím, nechť jsou přikázána do výlučného vlastnictví žalobkyně, rovněž požadoval vypořádat zůstatky na účtech, případně závazky z životního pojištění, penzijního pojištění či stavebního spoření. Žalovaný taktéž tvrdil, že oba osobní automobily již netvoří předmět společného jmění, neboť je po rozvodu manželství prodal. Dále namítal, že částka 500 000 Kč není nákladem na jeho výlučný dluh, ale že byla žalobkyni poskytnuta na základě jí uzavřené smlouvy o úvěru a sloužila k dostavbě nemovitostí, kterou žalobkyni daroval a která není součástí společného jmění účastníků. Tj. jedná se o investici ze společných prostředků do výlučného majetku žalobkyně. Ohledně nemovitostí žalovaný uvedl, že z nich odvezl přímotopy, krbová kamna a sporák.
4. Soud prvního stupně měl za prokázané, že manželství účastníků, uzavřené dne 19. 12. 1997, bylo rozvedeno rozsudkem, který nabyl právní moci 31. 5. 2016 (dále jen „rozsudek o rozvodu“), s tím, že příčiny rozvratu manželství lze spatřovat v nezodpovědném přístupu žalovaného k požívání alkoholických nápojů, což vedlo k neshodám a konfliktům mezi účastníky, a v nedůvěře manželky vůči manželovi v důsledku jeho nevěry. Soud prvního stupně měl dále za prokázané, že je v katastru nemovitostí veden jako vlastník nemovitostí výlučně žalovaný. Soud prvního stupně vyšel ve vztahu k nemovitostem dále z nesporných tvrzení účastníků o tom, že je nabyli za trvání manželství ze společných prostředků. Jejich obvyklá cena činila podle stavu ke dni právní moci rozsudku o rozvodu částku 1 907 049 Kč a podle stavu ke dni provedení ocenění, tj. k 11. 7. 2018, částku 1 613 363 Kč. V mezidobí totiž došlo k výraznému zhoršení stavu nemovitostí, respektive stavby, která nebyla temperována a větrána, což se mimo jiné odrazilo na stavu omítek. Soud prvního stupně měl dále za prokázané, že mezi žalovaným a Allianz pojišťovnou a.s. byla sjednána pojistná smlouva pro produkt „Investiční životní pojištění“ od 30. 11. 2010 do 1. 12. 2036 s tím, že výše odkupného činila k datu 31. 5. 2016 41 706 Kč. Dále měl soud prvního stupně za prokázané, že žalovaný vybral z účtu vedeného na jeho jméno u Monety Money Bank a.s. (dříve GE Money Bank, a.s.) pod č. [REDAKCE] dne 20. 10. 2015 415 000 Kč, v listopadu 2015 celkem 60 189,34 Kč, v prosinci 2015 celkem 60 000 Kč, v lednu 2016 celkem 60 000 Kč, v únoru 2016 celkem 45 000 Kč a v březnu 2016 celkem 40 000 Kč. Konečný zůstatek na uvedeném účtu činil ke dni 31. 5. 2016 částku 4 115,01 Kč. Soud prvního stupně měl také za prokázané, že zůstatek účtu vedeného u Komerční banky, a.s. na jméno žalobkyně pod č. [REDAKCE] činil ke dni 31. 5. 2016 11 354,98 Kč. Dále měl soud prvního stupně za prokázané, že rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2000, č. j. 53 Cm 190/96-59, byl žalovaný uznán povinným zaplatit ČSOB, a.s., částku 608 631,28 Kč z titulu poskytnutého úvěru ze dne 5. 2. 1992. Dohodou ze dne 6. 2. 2002 se žalobkyně zavázala zaplatit ČSOB, a.s. tento dluh ve splátkách nejpozději do 20. 12. 2002. ČSOB, a.s. postoupila uvedenou pohledávku na společnost CDV-2, Ltd. se sídlem ve Velké Británii. Následně byla mezi HVB Bank Czech Republic, a.s., společností CDV-2, Ltd. a žalobkyní uzavřena dohoda, kterou se žalobkyně zavázala zaplatit dluh vyplývající z úvěrové smlouvy ze dne 5. 2. 1992 částkou ve výši 500 000 Kč, a to z úvěru, který bude poskytnut HVB Bank Czech Republic, a.s. na jistotní účet č. [REDAKCE]. Úvěr byl poskytnut na základě smlouvy o úvěru registrační číslo [REDAKCE], splácen byl z účtu vedeného na jméno žalobkyně u UniCredit Bank pod č. [REDAKCE] a k jeho doplacení došlo v červenci roku 2015. Soud prvního stupně měl také za prokázané, že dne 22. 4. 2016 byla uzavřena kupní smlouva mezi společnostmi [REDAKCE],

s.r.o. jako prodávají a manželé R. [REDAKCE] jako kupujícími, a to ohledně převodu pozemku parc. č. [REDAKCE] (orná půda) o výměře 17 327 m² (dále jen „pozemek“) za kupní cenu ve výši 300 000 Kč. Soud prvního stupně měl rovněž za prokázané, že „férová“ hodnota obchodního podílu ve společnosti [REDAKCE] s.r.o., se podle stavu ke dni 31. 5. 2016 pohybovala v rozmezí od 12 400 000 Kč do 15 500 000 Kč. Jedná se o „dobře zajištěný podnik“, který je silně závislý na osobě majitele, tj. na žalovaném. Pozemek představoval neprovozní majetek uvedené společnosti, v budoucnu se měl stát stavebním pozemkem, a pokud by zůstal v majetku společnosti ke dni ocenění, tak by se obvyklá cena obchodního podílu pohybovala v hodnotovém intervalu 13 000 000 Kč až 16 300 000 Kč. Soud prvního stupně měl rovněž za prokázané, že žalobkyně (jíž podle posudku o invaliditě ze dne 12. 6. 2013 poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu pracovní schopnost o 52 % a vznikla jí invalidita 2. stupně) pracovala pro společnost [REDAKCE] s.r.o. na základě dohody o provedení práce pro administrativní činnost a listinou ze dne 18. 4. 2016 jí byla dána „výpověď z pracovního poměru“, od 1. 5. 2016 byla žalobkyně vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání. Invalidní důchod žalobkyně činil od srpna 2013 částku ve výši 7 116 Kč měsíčně. Soud prvního stupně měl taktéž za prokázané, že účastníci vedli společnou domácnost do října roku 2015. Hospodaření účastníků probíhalo tak, že na účet vedený na jméno žalovaného u GE Money Bank a.s. mu chodil plat cca 40 000 Kč měsíčně čistého a z tohoto účtu mohla žalobkyně vybírat 15 000 Kč měsíčně (což neplatilo od října 2015). Dále měla žalobkyně k dispozici svůj invalidní důchod a příjem z dohody o provedení práce, což bylo cca 8 000 Kč hrubého. Účastníci bydleli v domě v [REDAKCE], odstěhoval se žalovaný. Soud prvního stupně vzal také za svá skutková zjištění nesporná tvrzení účastníků ohledně cen movitých věcí, které v době zániku společného jmění tvořily jeho součást, a to: motocyklu Honda, r. z. [REDAKCE], ve výši 49 500 Kč, přívěsu vlastní výroby ve výši 500 Kč, motocyklu Suzuki, r. z. [REDAKCE], ve výši 167 000 Kč, osobního automobilu Hyundai Getz, r. z. [REDAKCE], ve výši 17 000 Kč a osobního automobilu SUZUKI SX4, r. z. [REDAKCE], ve výši 45 000 Kč, s tím, že oba uvedené automobily žalovaný v době po rozvodu manželství prodal.

5. Soud prvního stupně naproti tomu neměl za prokázané, že by žalovaným označená zvířata tvořila předmět zaniklého společného jmění účastníků. Taktéž neměl za prokázané, že by žalovaný vybral z účtu vedeného u Monety Money Bank a.s. (dříve GE Money Bank, a.s.) pod č. [REDAKCE] dne 20. 10. 2015 415 000 Kč, v listopadu 2015 celkem 60 189,34 Kč, v prosinci 2015 celkem 60 000 Kč, v lednu 2016 celkem 60 000 Kč, v únoru 2016 celkem 45 000 Kč a v březnu 2016 celkem 40 000 Kč v rámci běžné správy společného majetku, či že by uvedené částky spotřeboval ve prospěch rodiny.
6. Soud prvního stupně posoudil věc po právní stránce, na základě § 3028 odst. 1, odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), podle úpravy účinné v době právní moci rozsudku o rozvodu, tj. podle práve podle uvedeného zákona, konkrétně hodnotil rozsah společného jmění manželů a způsob jeho vypořádání podle § 708 odst. 1, § 714, § 736, § 740, § 742 odst. 1 a § 765 odst. 2 o. z. a ve vztahu k jednotlivým aktivům navrženým k vypořádání uzavřel, že v žalobkyniných tvrzených skutečnostech neshledal důvody pro disparitní vypořádání a svůj závěr opřel o konstantní rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Soud prvního stupně měl naopak za to, že hodnota obchodního podílu představuje nejvyšší položku z vypořádávaných aktiv, přičemž je přímo závislá na osobě žalovaného, tj. žalovaný se fakticky zasloužil ve vysoké míře o vypořádávané hodnoty. Co se týče movitých věcí (motocykl Honda, r. z. [REDAKCE], přívěs vlastní výroby, motocykl Suzuki, r. z. [REDAKCE], osobní automobil Hyundai Getz, r. z. 6S11059, osobní automobil SUZUKI SX4, r. z. [REDAKCE]), tak ty tvořily ke dni právní moci rozsudku o rozvodu součást společného jmění účastníků, a podle názoru soudu prvního stupně je třeba vypořádat je v hodnotách podle nesporných tvrzení účastníků a ohledně obou automobilů (jež žalovaný prodal) provést vypořádání částek získaných tímto prodejem. Ve vztahu k nemovitostem měl soud prvního stupně za to, že i když je jako jejich vlastník evidován ve veřejném seznamu pouze žalovaný, tak byly pořízeny ze společných prostředků za trvání manželství, takže taktéž představují aktivum společného jmění

účastníků. Soud prvního stupně měl za to, že je na místě vycházet z obvyklé ceny nemovitostí ke dni provedení ocenění, tj. k 11. 7. 2018, ve výši 1 613 363 Kč, neboť oproti ceně ke dni právní moci rozsudku o rozvodu došlo k jejímu podstatnému snížení. Důvody tohoto snížení spatřoval soud prvního stupně v tom, že ani jeden z účastníků nedbal o údržbu nemovitostí a o zlepšení jejich stavu, nemovitosti nebyly ani pravidelně temperovány, ani větrány, takže snížení jejich hodnoty musí jít k tíži oběma účastníkům. Ve vztahu k obchodnímu podílu soud prvního stupně rovněž uzavřel, že je aktivem zaniklého společného jmění účastníků. Považoval za nemožné přikázat jej do jejich spoluvlastnictví rovným dílem (přičemž odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. 22 Cdo 2875/2006, či ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 22 Cdo 4409/2014). Jakožto obvyklou cenu obchodního podílu stanovil soud prvního stupně průměrnou částku z cenového rozpětí 12 400 000 Kč až 15 500 000 Kč a dospěl k částce 13 950 000 Kč. K ní připočetl 300 000 Kč jako hodnotu pozemku, který byl z majetku společnosti prodán na základě kupní smlouvy ze dne 22. 4. 2016, čímž ho do majetku společnosti „vrátil“. Soud prvního stupně měl za to, že pozemek nelze oceňovat jako stavební, neboť tento charakter neměl ke dni právní moci rozsudku o rozvodu. Soud prvního stupně tedy kalkuloval jakožto s cenou obchodního podílu s částkou 14 250 000 Kč. Dále soud prvního stupně uzavřel, že žalovaný vybral z účtu vedeného u Monety Money Bank a.s. pod č. 161243628 peněžní prostředky celkem ve výši 680 189,34 Kč bez souhlasu žalobkyně a nikoliv pro běžnou spotřebu. K uvedené částce tedy přihlédl při vypořádání k tíži žalovaného, přičemž vyšel mimo jiné z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 3. 2011, sp. zn. 22 Cdo 2465 2010, nebo ze dne 30. 10. 2013, sp. zn. 22 Cdo 3128/2013. Soud prvního stupně zahrnul do vypořádání i částku 500 000 Kč, a to jako investici ze společných prostředků, vynaloženou na úhradu výlučného závazku žalovaného. Měl za to, že se jedná o dluh žalovaného vůči ČSOB, a.s. (která jej postoupila na společnost CDV-2, Ltd. se sídlem ve Velké Británii), vzniklý na základě smlouvy o úvěru ze dne 5. 2. 1992. Povinnost k zaplacení uvedeného dluhu byla žalovanému uložena pravomocným rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2000, č. j. 53 Cm 190/96-59. Částka 500 000 Kč byla uhrazena z prostředků z úvěru poskytnutého žalobkyní od HVB Bank Czech Republic, a.s., neboť žalovaný dluh řádně nesplácel a žalobkyně se zavázala jej za něj zaplatit.

7. Soud prvního stupně řízení zastavil co do vypořádání položky přívěs v ceně 500 Kč, neboť ji žalobkyně vzala zpět a žalovaný se zpětvzetím souhlasil. Pokud se jedná o položku označenou jako zvířata vyšší hodnoty navrženou k vypořádání žalovaným, tak soud v tomto rozsahu návrh zamítl.
8. Ve výsledku kalkuloval soud prvního stupně hodnotu aktiv společného jmění účastníků ve výši 17 379 228,33 Kč, z čehož cenu movitých věcí, včetně částek za prodej automobilů, představuje částka 278 500 Kč (49 500 + 167 000 + 17 000 + 45 000), zůstatky na účtech činí 15 469,99 Kč (11 354,98 + 4 115,01), odbytné z pojistné smlouvy 41 706 Kč, hodnota nemovitostí činí 1 613,363 Kč, hodnota obchodního podílu 14 250 000 Kč, peněžní hotovost z výběrů z účtu 680 189,34 Kč, náklad na zaplacení výlučného dluhu žalovaného 500 000 Kč. Podle názoru soudu prvního stupně by se každému z účastníků mělo dostat hodnoty 8 689 614,165 Kč, když žalobkyně získala 1 674 217,98 Kč (motocykl Honda 49 500 Kč + zůstatek na účtu 11 354,98 Kč + nemovitosti 1 613 363 Kč). Naproti tomu žalovaný získal 15 705 010,35 Kč (movité věci 167 000 Kč, odbytné z pojistné smlouvy 41 706 Kč, hodnota obchodního podílu 14 250 000 Kč, peněžní hotovost 680 189,34 Kč, hotovost za prodej osobního automobilu Hyundai Getz 17 000 Kč a osobního automobilu SUZUKI SX4 45 000 Kč). Soud prvního stupně proto stanovil povinnost žalovanému k zaplacení částky žalobkyní na vyrovnání podílů ve výši 7 015 396,185 Kč. Lhůtu k plnění stanovil s ohledem na výši uvedené částky na 90 dnů.
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalobkyně byla v řízení plně úspěšná, naopak žalovaný neuspěl co do požadavku na vypořádání zvířat, investic do výlučného majetku žalobkyně ve výši 500 000 Kč i ohledně způsobu vypořádání

obchodního podílu. Soud prvního stupně vzal v úvahu také snahu žalobkyně řešit věc mimosoudně, respektive smírně, což vše žalovaný odmítl. Za účelně vynaložené náklady žalobkyně považoval soud prvního stupně odměnu advokáta za 10 úkonů právní služby po 43 060 Kč (převzetí věci, seps žaloby, účast na jednání 4. 10. 2017, doplnění žaloby ze dne 2. 11. 2017, účast na jednání 24. 1. 2018, účast na místním šetření 21. 6. 2018, vyjádření ze dne 12. 2. 2019, účast na jednání 13. 2. 2019, 12. 4. 2019 a 12. 6. 2019) podle § 11 odst. 1 písm. a, d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Další účelně vynaložené náklady žalobkyně spatřoval soud v 10 paušálních náhradách k výše uvedeným úkonům právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, v nákladech na cestovné ve výši celkem 5 513,22 Kč, v náhradě za ztrátu času v rozsahu 20 půlhodin po 100 Kč podle § 14 advokátního tarifu a v náhradě za 21 % DPH ve výši 92 213,78 Kč. Náklady řízení určil celkem ve výši 531 327 Kč.

10. O náhradě nákladů řízení státu rozhodl soud prvního stupně podle § 148 odst. 1 o. s. ř., přičemž vyšel z toho, že žalovaný byl zcela neúspěšný, a proto je povinen zaplatit tyto náklady v plném rozsahu. Usnesením byla výše nákladů státu vyčíslena na 83 110 Kč.
11. Žalobkyně byla osvobozena od soudních poplatků, a proto soud prvního stupně rozhodl podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek. Ten vyměřil podle položky č. 6 Sazebníku soudních poplatků v částce 22 000 Kč.
12. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku III., podala včas odvolání žalobkyně. Namítala, že nesouhlasí s postupem, který soud prvního stupně uplatnil při ocenění obchodního podílu. Podle jejího názoru je třeba vyjít z cenového rozpětí 13 000 000 Kč až 16 300 000 Kč, a to v návaznosti na prodej pozemku a jeho charakter. Je totiž nutno vzít v úvahu, že pozemek bude v budoucnu pozemkem stavebním, neboť je koncepčně začleněn do kategorie územní rezerva pro bydlení. Tj. obchodní podíl je na místě ocenit se zohledněním aktuálního stavu pozemku, který byl „vyveden“ z vlastnictví společnosti [REDAKCE] s.r.o. těsně před právní mocí rozsudku o rozvodu. Cena pozemku by měla být stanovena na částku 1 360 000 Kč a v návaznosti na to by měla být navýšena cena obchodního podílu i výše hodnoty vypořádávaných aktiv. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud v souladu s jejími námitkami rozsudek soudu prvního stupně změnil.
13. Rozsudek, a to výroky II., III., V., VI. a VII., napadl včasným odvoláním taktéž žalovaný. Namítal, že od jara 2018, kdy z nemovitostí odvezl kamna, nemohlo dojít k tak dramatickému poklesu jejich ceny oproti stavu ke dni právní moci rozsudku o rozvodu. Žalobkyně navíc v roce 2016 nemovitosti neviděla. Žalovaný měl také za to, že se soud prvního stupně nijak nevypořádal s jeho námitkou spočívající v tom, že je třeba provést vypořádání nemovitostí v ceně ke dni právní moci rozsudku o rozvodu. Dále nesouhlasil se zohledněním částky 500 000 Kč v jeho neprospěch. Tvrdil, že si žalobkyně sice vzala půjčku na zaplacení jeho úvěru a že tato půjčka byla uhrazena z prostředků ve společném jmění účastníků. Žalovaný však zároveň převedl do vlastnictví žalobkyně nemovitosti v k. ú. [REDAKCE], jejichž hodnota převyšuje částku 500 000 Kč. Při zohlednění těchto námitek by měla výše vypořádacího podílu pro žalobkyni činit pouze 6 618 553,17 Kč. Žalovaný také nesouhlasil se způsobem, jímž soud prvního stupně rozhodl o náhradě nákladů řízení. Není totiž pravdou, že by žalobě bylo plně vyhověno. Podle původního žalobního návrhu mu měl být přikázán pouze obchodní podíl, vše ostatní požadovala žalobkyně. Ta následně změnila názor ohledně přikázání nemovitostí tak, že by měly být přikázány žalovanému, posléze jej změnila znovu a požadovala nemovitosti opět pro sebe. Naopak žalovaný svůj původní návrh na přikázání obchodního podílu do spoluvlastnictví účastníků po zohlednění právní argumentace přehodnotil a navrhoval, ať je obchodní podíl přikázán jemu. Žalobkyně navíc požadovala vypořádání podílu ve Stavebním bytovém družstvu Praha, přičemž vyšlo najevo, že žádné takové aktivum netvoří součást společného jmění účastníků. Ovšem nelze přehlédnout, že se jedná o hodnotu ve výši cca 3 000 000 Kč, což by mělo být vzato v úvahu ve vztahu k rozsahu neúspěchu žalobkyně. Konečně i

žalovaný navrhoval smírné vyřešení věci, mimo jiné podal při jednání dne 17. 4. 2019 zcela konkrétní návrh, naproti tomu žalobkyně nikdy nic reálného nenavrhla. V návaznosti na tuto argumentaci žalovaný nesouhlasil ani s tím, aby měl povinnost platit náklady řízení a soudní poplatek. Žalovaný ve výsledku navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v intencích výše uvedených argumentů změnil.

14. Žalovaný se vyjádřil k odvolání žalobkyně tak, že požadavek žalobkyně na zohlednění jí tvrzené ceny pozemku není reálný. Ani v době jeho prodeje, ani v současnosti není pozemek veden v územním plánu obce [REDAKCE] jako stavební a v horizontu minimálně 10 let není s ničím takovým uvažováno. Žalovaný nechal v době prodeje pozemku zpracovat znalecký posudek na jeho ocenění a realizovaná kupní cena takto stanovenou cenu dokonce přesahovala.
15. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 o. s. ř. ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 o. s. ř. a shledal důvody pro jeho částečnou změnu. Výroky I. a IV. nebyly dotčeny odvoláním žádného z účastníků a již samostatně nabyly právní moci.
16. Ze spisu soudu prvního stupně se podává, že žalobkyně podáním ze dne 2. 11. 2017 zahrnuje k vypořádání podíl ve Stavebním bytovém družstvu Praha, se sídlem Střelnická 1861/8a, Kobylisy, s tím, že žalovaný tento podíl plně či zčásti zakoupil za trvání manželství.
17. Odvolací soud dále vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně popsanych v odstavci 4. odůvodnění, na která pro stručnost odkazuje, dále vychází z jím zjištěného skutkového stavu, viz. odstavce 21., 22., 23. a 24. odůvodnění.
18. Odvolací soud měl, co do procesního postupu, za to, že je na místě poskytnout žalovanému poučení podle § 118a odst. 1, odst. 3 o. s. ř. o povinnosti sdělit tvrzení a k nim navrhnout důkazy ohledně skutečností, jak a kdy byla zaplacená kupní cena z kupní smlouvy uzavřené 22. 4. 2016 mezi společností [REDAKCE] s.r.o. a manžely R [REDAKCE].
19. Žalovaný, v návaznosti na shora uvedené poučení, odvolacímu soudu sdělil, že kupní cena za pozemek byla zaplacená 28. 4. 2016 v částce 200 000 Kč převodem na účet společnosti [REDAKCE] s.r.o. a v částce 100 000 Kč byla dne 29. 5. 2016 zaplacená v hotovosti oproti příjmovému pokladnímu dokladu.
20. Žalobkyně se k tvrzením žalovaného vyjadřovala tak, že podle jejího názoru k zaplacení kupní ceny za pozemek vůbec nedošlo. Dále rozporovala autenticitu výpisu z účtu společnosti [REDAKCE] s.r.o. týkající se data 28. 4. 2016, stejně tak jako příjmového pokladního dokladu (mimo jiné proto, že je na něm razítko se sídlem společnosti, jež měla tato zapsaná v obchodním rejstříku až od 1. 1. 2017), a tvrdila, že žalovaný i svědci vypovídali před Policií České republiky odlišně oproti tomu, co uvedli v tomto řízení.
21. Odvolací soud dále podle § 213 odst. 2, 4 o. s. ř. zopakoval a doplnil dokazování listinnými důkazy, z nichž zjistil následující skutečnosti:
  - dohodou o splátkách ze dne 6. 2. 2002, ze které bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Československou obchodní bankou, a.s., jako věřitelem, a žalobkyní, jako dlužníkem, s tím, že uvedená banka má pohledávku ze smlouvy o úvěru ze dne 5. 2. 1992 vůči žalovanému ve výši 632 979,28 Kč, pravomocně jí přiznanou rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 14. 9. 2000, č. j. 53 Cm 190/96-59 (dále jen „závazek žalovaného“), přičemž tato pohledávka je zajištěna zástavním právem váznoucím na v dohodě specifikované

nemovitosti žalovaného v k. ú. [REDACTED]; účastníci dohody sjednali splátky uvedeného dluhu, který se žalobkyně zavázala zaplatit do 20. 12. 2002,

- upozorněním zástavce ze dne 9. 5. 2001, z něhož odvolací soud zjistil, že ČSOB, a.s. sdělovala žalovanému, že se v důsledku neuhrazení závazku rozhodla přistoupit k výkonu zástavního práva na nemovitostech, kterými je závazek zajištěn,
- smlouvou ze dne 26. 6. 2006, ze které bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi HVV Bank Czech Republic a.s., společností CDV-2, Ltd. a žalovanou s tím, že na jistotní účet bude bankou složena částka 500 000 Kč k zaplacení dluhu vzniklého ze smlouvy o úvěru ze dne 5. 2. 1992, jehož věřitelem je společnost CDV-2, Ltd.,
- smlouvou ze dne 26. 6. 2006, z níž bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi HVV Bank Czech Republic a.s., jako věřitelem, a žalovanou, jako dlužníkem, a na jejímž základě byl žalobkyni poskytnut úvěr ve výši 500 000 Kč,
- kupní smlouvou, ze které odvolací soud zjistil, že byla uzavřena mezi společností [REDACTED] s.r.o., jako prodávajícím, a J. [REDACTED] a J. [REDACTED] R. [REDACTED], jako kupujícími, ohledně převodu pozemku parc. č. [REDACTED] v obci a k. ú. [REDACTED], zapsanému na LV č. [REDACTED] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk, za částku 300 000 Kč, splatnou do 7 dnů od povolení návrhu na vklad vlastnického práva pro kupující,
- zprávou SBD Praha ze dne 13. 11. 2017, z níž bylo zjištěno, že žalovaný ani jeho manželka P. [REDACTED] P. [REDACTED] nikdy nebyli členy tohoto družstva,
- usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 1. 10. 2019, z něhož odvolací soud zjistil, že byla odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku žalovaným, jež měla spočívat v převodu pozemků ve vlastnictví společnosti [REDACTED] s.r.o. žalovaným jakožto jejím jediným jednatelem za nižší než tržní cenu,
- výpisem z obchodního rejstříku společnosti [REDACTED] s.r.o., z něhož bylo zjištěno, že do 7. 1. 2017 bylo zapsáno sídlo společnosti na adrese [REDACTED], a od tohoto data na adrese [REDACTED],
- zprávou znaleckého ústavu MBM-Hopet, s.r.o. ze dne 22. 11. 2019, ze které bylo zjištěno, že ze znaleckému ústavu předložených dokladů ke zpracování znaleckého posudku nebyla patrná existence pohledávky [REDACTED] s.r.o. za J. [REDACTED] a J. [REDACTED] R. [REDACTED], znaleckým úkolem však nebylo zkoumání správnosti zaúčtování kupní ceny od jmenovaných, ocenění obchodního podílu vychází z toho, že pozemek parc. č. [REDACTED] byl prodán a „ve výchozí rozvaze jsou sníženy peněžní prostředky o částku 300 000 Kč, což je kupní cena pozemku“,
- vyjádřením Městského úřadu Nymburk ze dne 14. 1. 2020, z něhož odvolací soud zjistil, že probíhá řízení o novém územním plánu obce [REDACTED], ve kterém je pozemek parc. č. [REDACTED] vyznačen jako územní rezerva pro bydlení v rodinných domech; pro to, aby byl rozvoj obytných ploch skutečně směřován na uvedený pozemek, je však nezbytné vydat další změnu územního plánu,
- originálem příjmového pokladního dokladu číslo [REDACTED], z něhož bylo zjištěno, že byl vystaven společností [REDACTED] s.r.o. na jméno R. [REDACTED] J. [REDACTED], jako plátce, a na částku

100 000 Kč, jež měla být zaplacená za pozemek parc. č. [REDACTED], jako datum převzetí je uvedeno 29. 5. 2016, doklad je opatřen razítkem, na němž je společnost identifikována adresou [REDACTED],

- kopií příjmového pokladního dokladu číslo [REDACTED] založenou na č. l. 530 spisu, z níž byly zjištěny tytéž údaje jako shora s tím rozdílem, že v kolonce „zaúčtoval“ je navíc obsažen podpis a datum,
- denním výpisem z účtu společnosti [REDACTED] s.r.o., vedeným u Moneta Money Bank a.s., ze kterého odvolací soud zjistil, že dne 28. 4. 2016 byla na tento účet připsána částka 200 000 Kč, a to z účtu identifikovaného jako „J [REDACTED] R [REDACTED]“ s tím, že se jedná o doplatek za pozemek.

22. Odvolací soud dále podle § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil dokazování spisem Policie České republiky KRPS-118710/Pč.2019-010881, a z v něm obsažených listin zjistil následující skutečnosti:

- z úředního záznamu ze dne 10. 6. 2019 bylo zjištěno, že je v něm zachycen výslech žalovaného, který k otázce prodeje pozemku uvedl, že jej společnost [REDACTED] s.r.o. prodala manželům R [REDACTED], před prodejem nechal pozemek ocenit a k prodeji došlo proto, že potřeboval finanční prostředky, z téhož důvodu byly prodány další pozemky uvedené společnosti v roce 2018 paní R [REDACTED],
- z úředního záznamu ze dne 5. 8. 2019 bylo zjištěno, že je v něm zachycen výslech J [REDACTED] R [REDACTED], který uvedl, že s manželkou koupili pozemek, ke koupi došlo proto, že asi dva a půl roku před ním půjčil společnosti [REDACTED] s.r.o. 200 000 Kč a 100 000 Kč, neboť firma měla finanční potíže, žalovaný mu nebyl ani po dlouhé době schopen peníze vrátit, a proto se dohodli, že dojde k převodu pozemku, který má obdobnou hodnotu jako byla výše dluhu, zároveň se jmenovaný s žalovaným domluvili, že pokud budou peníze do cca dvou let vráceny, tak bude pozemek převeden zpět na společnost, k tomu ale nedošlo, a tak se s žalovaným domluvil, že může pozemek dál prodat, nabídka k odkupu mu přišla od paní R [REDACTED], kterou jinak vůbec nezná, nabídku využil, chtěl zpět peníze,
- z úředního záznamu ze dne 5. 8. 2019 bylo zjištěno, že je v něm zachycen výslech J [REDACTED] R [REDACTED], která uvedla, že pozemek koupili spolu s manželem, ten vše vyřizoval a sjednával cenu, jež byla cca 300 000 Kč, ona pouze podepsala smlouvu a podpis nechala ověřit, pozemek byl kupován kvůli vyrovnání dluhu, jež měla společnost [REDACTED] s.r.o. vůči jejímu manželovi, její manžel řešil i prodej pozemku J [REDACTED] R [REDACTED], ta jim odkup nabídla, pozemek byl prodán patrně také za 300 000 Kč,
- z úředního záznamu ze dne 5. 8. 2019 bylo zjištěno, že je v něm zachycen výslech J [REDACTED] R [REDACTED], která uvedla, že měla zájem o pozemky v [REDACTED], dostala kontakt na pana R [REDACTED], uzavřeli smlouvu o prodeji pozemku ze dne 30. 8. 2018, vše ale vyřizoval advokát, přes něhož se předávala i kupní cena; panu R [REDACTED] bylo za převod pozemku zaplacen 300 000 Kč, dostala i kontakt na žalovaného, od jehož firmy koupila další pozemky celkem za 1 450 000 Kč, z čehož dosud zaplatila 750 000 Kč, zbytek uhradí poté, až budou pozemky vyklizeny,
- ze znaleckého posudku č. 28*2016*3447 bylo zjištěno, že byl zpracován dne 13. 4. 2016 za účelem ocenění pozemku, jeho cena byla stanovena ve výši 227 361,15 Kč.

23. Odvolací soud dále podle § 213 odst. 2, 4 o. s. ř. doplnil dokazování výpověďmi níže jmenovaných svědků a žalovaného, kteří uvedli následující skutečnosti:

- J. R., z jehož výpovědi bylo zjištěno, že žalovaného zná už od puberty, žalovaný mívá období, kdy mu firmy neplatily, potřeboval pomoc a svědek mu půjčoval, což se dozvěděla jeho manželka a té se nelíbilo, že svědek půjčuje tzv. „bez papírů“, když tedy svědek půjčil žalovanému 200 000 Kč a 100 000 Kč, tak se domluvili, že to „zajistí“ převodem pozemku s tím, že buď do roka, do roka a půl, budou peníze vráceny, anebo si pozemek svědek nechá; svědek o pozemek neměl zájem, proto jej následně prodal, což se stalo se souhlasem žalovaného; podle svědka proběhla půjčka v roce 2016, smlouva o ní nikdy nebyla sepsána, kupní smlouva ale ano, připravoval ji právník, jehož jméno svědek nebyl schopen sdělit; peníze byly zaslány v částce 200 000 Kč na účet (svědek ztotožnil účet, z něhož byl uskutečněn převod na účet společnosti s.r.o. dne 28. 4. 2016 jako svůj účet) a v částce 100 000 Kč je svědek předal v hotovosti právníkovi či zástupci žalovaného, a to nikoliv v sídle společnosti, ale v kavárně v Praze, mezi nimi to byla obvyklá praxe; svědek také ztotožnil podpis v kolonce „převzal“ na příjmovém pokladním dokladu na č.l. 530 spisu i na originále jako svůj vlastní podpis a uvedl, že originál je tím dokladem, který měl být „jeho“ za předání peněz, jak se octl v držení žalovaného neví, patrně jej zapomněl v místě, kde předával peníze; co se dlužníka z půjček týče, tak pro svědka jsou žalovaný a společnost s.r.o. „jedno a to samé“; pozemek si s manželkou neponechali, chodili jim nabídky na odkup, ale byly za méně než 300 000 Kč a když přišla nabídka na tuto částku od paní, jejíž jméno si už nepamatuje, tak jí využili, za pozemek dostali 300 000 Kč; nedokáže říci, proč je ve smlouvě částka 400 000 Kč, a proč také podepsal příjmové pokladní doklady na částku 100 000 Kč a 300 000 Kč, respektive má za to, že částka 300 000 Kč byla „pro něj“ a částka 100 000 Kč byly v součtu náklady na služby a poplatky; ohledně koupě i prodeje pozemku zařizoval vše on, nikoliv manželka; nemožnost vzpomenout si na jméno právníka a přesnou dataci jednotlivých jednání odůvodnil svědek tím, že 13. 1. 2016 prodával mrtvici, od té doby mu časy a jména „splývají“,
- J. R., z jejíž výpovědi odvolací soud zjistil, že kupní smlouvu na pozemek podepsala, cenu si již nepamatuje, neřešila ji, vše zařizoval manžel, u nich doma to vždy bylo a je tak, že manžel vydělává peníze, vše zařizuje a ona se stará o domácnost; ví, že její manžel půjčuje peníze, nelíbí se jí to, řada lidí mu dluhy nesplácí, vede ohledně toho i soudní řízení, v důsledku druhotné platební neschopnosti před lety přišli i o dům; je možné, že manžel svědkyně půjčil peníze i žalovanému; pozemek již s manželem nevlastní, prodali jej, vše opět zařizoval manžel svědkyně,
- žalovaného, z jehož výpovědi bylo zjištěno, že si před převodem pozemku od pana R. mnohokrát půjčil peníze, a to jak osobně, tak i na firmu, pozemek tehdy žalovaný „k ničemu nepotřeboval“ a jeho prodejem získal peníze, kupní cena byla v částce 200 000 Kč zaplacená na účet a 100 000 Kč byl doplatek v hotovosti, žalovaný měl za to, že peníze v hotovosti od pana R. přebíral jeho právník a že se za tím účelem někde sešli, při půjčkách si obvykle s panem R. předávali peníze přes právníka žalovaného, tímto právníkem není jeho nynější zástupce pro řízení, ale jeho otec; v dalším období byly prodány i pozemky paní R., žalovaný takto získal finanční prostředky na chod firmy, i když cena dosud není plně uhrazena; 300 000 Kč za převod pozemku již nebyla půjčka, žalovaný si sice chtěl původně půjčit, ale pan R. chtěl zástavu, tak se „to rovnou udělalo jako kupní smlouva“; kancelář společnosti žalovaného sídlí už asi 15 či 16 let na adrese , původně se uváděla jako adresa ulice , ale pro dodavatele se vždy psala adresa a asi před čtyřmi či pěti lety se na tuto

adresu změnilo i sídlo firmy, žalovaný neví, od jaké doby byla posledně zmíněná adresa uvedena na razítku společnosti.

24. Odvolací soud také zopakoval dokazování znaleckými posudky, z nichž zjistil následující skutečnosti:

- znaleckým posudkem č. 1365-76/2018, ze kterého bylo zjištěno, že ke dni 11. 7. 2018 byl zjištěn zhoršený stavebně-technický stav vodorovných nosných konstrukcí, když vlivem dlouhodobějšího neužívání stavby došlo ke zvýšení vlhkosti obvodových konstrukcí, přičemž z domu byly odstraněny přímotopy, krbová kamna i sporák; obvyklá cena stanovená ve výši 1 613 363 Kč vyjadřuje opotřebení stavby od data právní moci rozsudku o rozvodu do doby provedení ocenění a snížení vybavenosti,
- znaleckým posudkem 674-27/2018, z něhož odvolací soud zjistil, že podle informací, které obdržel znalecký ústav v době zpracování znaleckého posudku od účetní společnosti byla kupní cena za pozemek parc. č. [REDACTED] zaplacená ve výši 200 000 Kč na účet společnosti [REDACTED] s.r.o., 100 000 Kč bylo uhrazeno v hotovosti, tento pozemek byl při ocenění identifikován jako neprovozní a z důvodu nejednoznačné identifikace pozemků ve vlastnictví uvedené společnosti nemohl znalecký ústav s jistotou dohledat cenu za pozemek; dále bylo zjištěno, že společnost neevidovala ke dni 31. 5. 2016 pohledávku za J. [REDACTED] a J. [REDACTED] R. [REDACTED] a dále že k datu 6. 6. 2018 byl výše uvedený pozemek navržen v Územním plánu obce [REDACTED] s využitím „plochy smíšené nezastavěného území – zemědělské, přírodní“ a také jako územní rezerva pro plochy k bydlení.

25. Vypořádání zaniklého společného jmění účastníků je třeba provést, jak správně konstatoval soud prvního stupně, podle § 742 o. z., neboť manželství účastníků bylo rozvedeno, a tedy zaniklo jejich společné jmění, dne 31. 5. 2016, tj. za účinnosti tohoto právního předpisu.

26. K jednotlivým odvolacím námitkám obou účastníků odvolací soud uvádí následující:

27. Pokud se žalobkyně dovolávala vypořádání obchodního podílu v ceně vycházející z rozmezí 13 000 000 Kč až 16 300 000 Kč s tím, že obvyklá cena pozemku činila 1 360 000 Kč, neboť je třeba vzít v úvahu, že se stane v budoucnu stavebním pozemkem, tak této její argumentaci nelze v žádném případě přisvědčit. A stejně tak má odvolací soud za to, že není na místě stanovit cenu obchodního podílu postupem, jenž zvolil soud prvního stupně, tj. připočítat k průměrné částce podle cenového rozpětí 12 400 000 Kč až 15 500 000 Kč (tj. k sumě 13 950 000 Kč) ještě 300 000 Kč jakožto kupní cenu za pozemek.

28. Odvolací soud má totiž za jednoznačné a nepochybně prokázané, že pozemek nebyl v době jeho převodu ze společnosti [REDACTED] s.r.o. na J. [REDACTED] a J. [REDACTED] R. [REDACTED] (tj. k 22. 4 2016) začleněn jako územní rezerva pro potřeby bydlení, a již vůbec nebyl stavebním pozemkem. Ani jeden ze zmíněných charakterů dokonce nemá ani v současnosti. Stanovení jeho hodnoty s přihlédnutím k tomu, že se možná někdy v budoucnu stavebním pozemkem stane, tedy nepřichází v úvahu.

29. Odvolací soud má rovněž za prokázané, že pozemek byl prodán za vyšší cenu, než jaká byla v té době stanovena znaleckým posudkem, tj. nikoliv nevýhodně. V důsledku jednání žalovaného, jakožto jednatele a jediného společníka společnosti [REDACTED] s.r.o., tedy nedošlo ke snížení hodnoty obchodního podílu (neboť z majetku společnosti byla sice prodána nemovitost, ale společnost získala více než dostatečný finanční ekvivalent). Prodej pozemku proto nelze přičíst žalovanému při způsobu kalkulace ceny obchodního podílu jakkoliv k tíži.

30. Konečně má odvolací soud za prokázané, že kupní cena za pozemek byla uhrazena. Z výpovědi žalovaného a svědků J. a J. R. učiněných na Policii České republiky i v tomto soudním řízení totiž jednoznačně plyne, že J. R. půjčoval v minulosti opakovaně jak žalovanému osobně, tak i jeho společnosti, že žalovaný i v době před převodem pozemku potřeboval peníze pro společnost a že je získal právě jeho prodejem. Na tom nic nemění ani to, že by původně byla částka 300 000 Kč zamýšlena jako půjčka. Ve výsledku však došlo k uzavření platné a účinné kupní smlouvy, s jejímž obsahem všichni její účastníci souhlasili, došlo i k zaplacení kupní ceny dne 28. 4. 2016 ve výši 200 000 Kč převodem na účet společnosti s.r.o. z účtu J. R. a dne 29. 5. 2016 předáním částky 100 000 Kč v hotovosti. Tyto údaje, získané sdělením od účetní společnosti, také promítl do svého znaleckého posudku znalecký ústav MBM-Hopet, s.r.o., který do stanovení obvyklé ceny obchodního podílu promítl i to, že kupní cena za pozemek byla přede dnem zániku společného jmění účastníků zaplacená.
31. S ohledem na všechny výše popsané skutečnosti má odvolací soud za to, že je třeba vyjít při stanovení ceny obchodního podílu z průměrné hodnoty podle rozmezí 12 400 000 Kč až 15 500 000 Kč, tj. z částky 13 950 000 Kč. Tato částka zohledňuje i zaplacenou kupní cenu za pozemek ve výši 300 000 Kč, a proto ji nelze jakkoliv modifikovat. Co se týče názoru soudu prvního stupně na to, že obchodní podíl nelze přikázat do podílového spoluvlastnictví účastníků a také na to, že je na místě přikázat jej žalovanému, tak v tomto ohledu se s ním odvolací soud plně ztotožňuje a považuje za příléhavou i judikaturu Nejvyššího soudu, na níž soud prvního stupně odkázal.
32. Co se týče námitky žalovaného, že nelze vypořádat k jeho tíži částku 500 000 Kč, jakožto sumu zaplacenou ze společných prostředků na jeho výlučný dluh, tak ani s tou odvolací soud nesouhlasí a má za to, že soud prvního stupně tuto otázku posoudil zcela správně. V řízení před soudem prvního stupně i v odvolacím řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalovanému vznikl závazek vůči ČSOB, a.s. ze smlouvy o úvěru ze dne 5. 2. 1992, uzavřené tedy ještě před sňatkem účastníků. Povinnost k zaplacení byla žalovanému uložena výše zmíněným rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze a žalobkyně se za něj zavázala tento dluh splácet, a to nejprve vůči původnímu věřiteli, následně i vůči společnosti CDV-2, Ltd., na níž byla pohledávka postoupena. Jedině za tímto účelem uzavřela 26. 6. 2006 smlouvu o úvěru na částku 500 000 Kč a tyto finanční prostředky byly prokazatelně použity na zaplacení závazku žalovaného. Žalovaný podle svých tvrzení, a také mimo jiné v návaznosti na sdělení původního věřitele o záměru realizovat výkon zástavního práva na nemovitosti žalovaného, o uvedeném postupu žalobkyně musel vědět a musel s ním být srozuměn. Námitka žalovaného, že snad na žalobkyni převedl nemovitosti, jejichž cena přesahuje 500 000 Kč, je tedy naprosto irelevantní. A odvolací soud pro úplnost dodává, že na částku 500 000 Kč ze smlouvy o úvěru ze dne 26. 6. 2006 nelze hledět ani jako na výlučný závazek žalobkyně, neboť, jak již bylo řečeno, žalovaný o něm nepochybně věděl a souhlasil s ním (§ 143 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1964, občanský zákoník). Částka 500 000 Kč tedy představuje investici ze společného jmění manželů na výlučný závazek žalovaného.
33. K námitce žalovaného, že nemovitosti měly být oceněny podle stavu ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství, nikoliv k pozdějšímu datu, odvolací soud uvádí, že se i zde plně ztotožňuje s názorem soudu prvního stupně. Jak jednoznačně vyplynulo ze znaleckého posudku č. č. 1365-76/2018, tak byl při prohlídce konané dne 11. 7. 2018 zjištěn zhoršený stav nemovitostí oproti stavu ke dni 31. 5. 2016 (i sám žalovaný de facto tvrdil, že k poslední uvedenému datu byl stav dobrý). Rozdíl mezi obvyklými cenami stanovenými k oběma datům přesahuje 10 %. A s touto situací spojuje ustálená rozhodovací praxe závěr, že došlo k podstatnému zhoršení věci a je ji na místě zahrnout do vypořádání společného jmění právě nikoliv podle stavu ke dni zániku společného jmění, ale podle stavu stávajícího, tedy zhoršeného (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 538/2015 či sp. zn. 22 Cdo 3285/2017). Odvolací soud se navíc ztotožňuje

s názorem soudu prvního stupně i v tom, že stav nemovitosti zavinili oba účastníci, neboť oba měli a mohli zajistit péči o stavbu, minimálně v rozsahu vytápění a větrání. I podle odvolacího soudu je proto třeba kalkulovat jako s obvyklou cenou nemovitostí s částkou 1 613 363 Kč.

34. Odvolací soud pro úplnost dodává, že se ztotožňuje se soudem prvního stupně také co do zbývajících jím vypořádaného rozsahu aktiv společného jmění účastníků, co do jejich ceny, způsobu jejich rozdělení mezi účastníky, stejně tak jako s tím, že v nyní posuzovaném případě nelze shledat důvody pro žalobkyní požadované disparitní vypořádání.
35. Odvolací soud má také za to, že soud prvního stupně správně vyhodnotil výběry finančních prostředků žalovaným z účtu vedeného u Moneta Money Bank a.s. (dříve GE Money Bank, a.s.) pod č. [REDAKCE] za období od října 2015 do března 2016, jakožto „odklon“ finančních prostředků, a správně je započítal na podíl žalovaného.
36. Oproti postupu soudu prvního stupně má však odvolací soud za to, že tuto částku (680 189,34 Kč), stejně tak jako částky získané žalovaným za prodej automobilů (17 000 Kč a 45 000 Kč), není možné uvést ve výrokové části rozsudku, neboť žalovaný žádné takové finanční prostředky v současnosti fakticky „převzít“ nemůže. Popsané částky se musí promítnout jedině do výpočtu aktiv vypořádávaného společného jmění a vypořádacího podílu.
37. Vypořádání zaniklého společného jmění manželů provedl odvolací soud podle pravidel § 742 o. z.. Vypořádávaná aktiva zaniklého společného jmění účastníků představují celkem hodnotu 16 579 228,33 Kč (hodnota nemovitostí 1 613 363 Kč + hodnota motocyklu Honda 49 500 Kč + hodnota motocyklu Suzuki 167 000 Kč + zůstatek na účtu žalobkyně 11 354,98 Kč + zůstatek na účtu žalovaného 4 115,01 Kč + hodnota obchodního podílu 13 950 000 Kč + kupní cena automobilu Hyundai Getz 17 000 Kč + kupní cena automobilu Suzuki 45 000 Kč + částka vybraná žalovaným z účtu 680 189,34 Kč + hodnota pojistné smlouvy 41 706 Kč).
38. Žalobkyně obdrží ze zaniklého společného jmění účastníků aktiva v hodnotě 1 674 217,98 Kč (hodnota nemovitostí 1 613 363 Kč + hodnota motocyklu Honda 49 500 Kč + zůstatek na účtu žalobkyně 11 354,98 Kč), žalovaný obdrží 14 905 010,35 Kč (hodnota motocyklu Suzuki 167 000 Kč + zůstatek na účtu žalovaného 4 115,01 Kč + hodnota obchodního podílu 13 950 000 Kč + kupní cena automobilu Hyundai Getz 17 000 Kč + kupní cena automobilu Suzuki 45 000 Kč + částka vybraná žalovaným z účtu 680 189,34 Kč + hodnota pojistné smlouvy 41 706 Kč).
39. Aktiva společného jmění účastníků tedy činí, jak shora uvedeno 16 579 228,33 Kč. K nim je třeba připočíst částku investice 500 000 Kč a dostáváme hodnotu masy společného jmění ve výši 17 079 228,33 Kč, z níž činí $\frac{1}{2}$ (při rovnosti podílů účastníků) 8 539 614,165 Kč a takové hodnoty by se každému z účastníků mělo dostat. Žalobkyni se dostane hodnot ve výši 1 674 217,98 Kč, tj. (po zaokrouhlení) o 6 865 396 Kč méně, než by jí náleželo. Žalovanému se dostane hodnot ve výši 14 905 010,35 Kč, tedy (po zaokrouhlení) o 6 365 396 Kč více, než by mu náleželo. Na výlučný majetek žalovaného však byly vynaloženy ze společného jmění investice ve výši 500 000 Kč a o tuto částku je třeba jeho podíl zvýšit, čímž se mu dostává o 6 865 396 Kč více, než by mu náleželo. Je tedy zřejmé, že na vyrovnání podílů je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni 6 865 396 Kč. Lhůtu k plnění stanovil odvolací soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. v délce 90 dnů, když se domnívá, že třídní lhůta by byla v návaznosti na výši částky příliš krátká, naproti tomu stanovená lhůta by měla být přiměřená k obstarání potřebných finančních prostředků.
40. S ohledem na shora uvedené odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil ve výroku III. a v části výroku II. podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto

rozsudku. Ve zbývající části výroku II. odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

41. Odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. rozhodoval i o nákladech řízení před soudem prvního stupně. Vycházel z toho, že řízení o vypořádání zaniklého společného jmění manželů je sporným řízením, takže je třeba posuzovat rozsah úspěchu toho kterého z účastníků (srovnej nálezný Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1441/11). Při stanovení rozsahu tohoto úspěchu vycházel odvolací soud z toho, co a v jaké hodnotě učinil ten který z účastníků předmětem vypořádání, zda a v jakém rozsahu s takovým požadavkem uspěl a zda a v jakém rozsahu se účastníci na předmětu vypořádání, jeho hodnotě a způsobu rozdělení shodli (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3331/2014). Žalobkyně, ať už v žalobě či následně, zahrnula k vypořádání nemovitosti, movité věci, obchodní podíl, zůstatky na účtech, podíl v SBD Praha, částku 500 000 Kč, sumy vybrané žalovaným z účtu a také požadovala disparitní vypořádání. Žalovaný zahrnul k vypořádání zvířata a další finanční produkty účastníků. Účastníci se ohledně movitých věcí shodli na jejich rozsahu i ceně, stejně tak se shodli na ceně automobilů, které žalovaný prodal po rozvodu manželství, nebyl mezi nimi spor ani ohledně zůstatků na účtech a částky odkupu pojistné smlouvy. Ve vztahu ke všem těmto položkám považuje odvolací soud úspěch účastníků za rovnocenný. Účastníci se shodli i na tom, že nemovitosti byly pořízeny za trvání manželství ze společných prostředků, sporná mezi nimi byla jejich cena, kterou žalovaný rozporoval neúspěšně i v odvolacím řízení. Žalobkyně uspěla co do vypořádání částky 500 000 Kč jakožto investice ze společných prostředků na výlučný závazek žalovaného a také co do částky 680 189,34 Kč jako „odklonu“ finančních prostředků žalovaným. Naproti tomu neuspěla co do ceny obchodního podílu (na tom, že tvoří aktivum zaniklého společného jmění, se účastníci opět fakticky shodli), do které navrhovala promítnout částku o cca 1 mil. Kč vyšší, než jak byla jeho cena ve výsledku stanovena. Žalobkyně taktéž neuspěla ohledně požadavku na vypořádání podílu v SBD Praha, tj. položky vyšší hodnoty, stejně tak jako s návrhem na disparitní vypořádání, což je při hodnocení úspěšnosti také nezbytné zohlednit. Konečně žalovaný neuspěl s požadavkem na vypořádání zvířat. Ve výsledku považuje odvolací soud rozsah úspěchu a neúspěchu obou účastníků za rovnocenný, a proto bylo podle § 142 odst. 2 o. s. ř. rozhodnuto, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
42. O nákladech řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití § 142 odst. 2 o. s. ř. z týchž důvodů jako shora.
43. Odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř. za použití § 148 odst. 1 o. s. ř. rozhodl o náhradě nákladů řízení státu, které byly vynaloženy v řízení před soudem prvního stupně na znalečné v celkové výši 83 110 Kč, přičemž tato částka byla plně zaplacená ze státního rozpočtu. Jak je popsáno shora, tak rozsah neúspěchu obou účastníků je shodný, a proto na ně povinnost k náhradě těchto nákladů dopadá rovným dílem. Žalobkyně však byla osvobozena od soudních poplatků, a proto proti ní stát nemá právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Žalovaný je pak povinen zaplatit jednu polovinu uvedené částky, tedy 41 555 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř..
44. Odvolací soud přistoupil taktéž k novému rozhodnutí ohledně povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek. Jak již bylo řečeno, tak žalobkyně byla od této povinnosti osvobozena a ta podle § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích přechází v rozsahu jeho neúspěchu na žalovaného. Tento neúspěch však není plný, ale pouze 50 %. Takže žalovaný je povinen zaplatit polovinu soudního poplatku, jehož výše podle položky 6 Sazebníku soudních poplatků, jakožto přílohy k uvedenému zákonu, činí 22 000 Kč. Žalovaný je proto povinen zaplatit 11 000 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu v Nymburce za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř..

Dovolání nelze podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

Praha 20. února 2020

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu